

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Висловивши остаток своєї міркування на маргінесі наведеної декларації, ждемо на те, яке становище в порушеній справі займе Центральний Комітет УНДО. бо тільки воно може бути міродаїне й остаточне для партії.

Маринковича (замітне експозе з 24. березня), австрійського канцлера д-ра Буреша на з'їзді селян чи чеського Бенеша (відоме експозе 22. березня, в якому він спротивився, щоби наддун. бльок мав дістати загарску антинімецької політичної концепції) — всі ті декларативні заяви офіційальні чи півофіційальні та господарсько-політичні міркування вказують передусім на те, що замірене об'єднання не буде ніякою санацією, бо всі п'ять наддунайських держав терплять на ту саму недугу. Крім того в наддунайському матеріалі стільки різних протиріччів та застережень, аказівок і рад, що звести все це до згаданого вже спільного знаменника може лише неабиякий геній.

Польща, якій реалізація ідеї наддунайського бльоку грозила ізоляцією з півдня та залишає ще тільки одну маршруту в світ: Балтик, — може задовольнювати приглядатися тому муравлику. Вона відітхнула, коли аранжери бльокової імпрези прислали їй запрошення на першу конференцію, що має відбутися 16—23 квітня в Інсбруку. Бодай буде можливість докладно на місці

слідкувати за розвитком подій. І так порозсипала Польща дипломатичні стійки в усі наддунайські держави та зокрема в Парижі найшла те пер велика кількість політичних і господарських достоянників. Франція переконала Польщу, що їй „бльокування“ не потрібне, бо навіть на престижову амбіцію (не личить, мовляв, бльокуватися з наддунайськими карликами!) а з практичного боку підкреслює, що їй не слід втягнутися в рямцями бльоку. Більше менше те саме голосить і проурядова польська преса. Опозиція каже, що це „добра міна до кепської гри“ і що у Франції бере верх протипольська течія (справа імпортових контингентів, поголовне звільнення польських робітників, труднощі з позичкою для Польщі і т. і.).

Як цікавий факт для виглядів наддунайського бльоку варто зазначити, що 24 квітня мають зійтися різничо-торговельні делегати Румунії, Югославії та Угорщини, аби зорганізувати збіжний картель із централею у... Берліні.

В. Н.—вич.

Наше господарське положення на Народньому З'їзді.

Резолюції до реферату сен. Юліана Павликовського: „Сучасне економічне положення українського народу в Польщі“, виступаючого на Народньому З'їзді УНДО дня 26. березня 1932.

(Продовження)

Народній З'їзд стверджує, що і цивільна і військова колонізація українських земель осадниками апока їх меж ведена тільки під кутом політичним, задомилася, як штучний твір, підсунуваний державним грошем. Тому Народній З'їзд, глядячи на нові законні акти польського парламенту, а саме: а) на закон про нову військову колонізацію з дня 10. III. 1932. названий скромно „доповненням притомів про надання землі жовнірам В. П.“ і пропонований як закон, що ліквідує військову колонізацію, яка де факто і де юре була аліквідована ухвалою варшавського сейму з дня 24. IV. 1923; б) на закон „про оборонний фонд земельної реформи“ з дня 25. II. 1932, яким міністерство земельних реформ при несповна 12 мільйонів своїм бюджеті ділило до різних доходів около 47 мільйонів золотих, і які міністр земельних реформ має доволіно аужиткувати, навіть ввсцільно призначаючи їх на підтримку цивільної і військової колонізації. — Закладає в імені Українського Народу якнайрішучіший протест проти самовільного і свовільного загартбування української землі зовнішніми колоніста-

ми при допомозі свовільних законів, які в насильством права, і при фінансовій допомозі державного скарбу.

Народній З'їзд заявляє однодушно, що Український Нарід не зречеться ніколи своїх прав до своєї рідної землі і не покине своєї боротьби за право власним іменем переводити землепорядкування на його національній території.

8. Що при сучасній податковій системі Польщі не тільки з огляду на те, що доходи скарбу побудовані на впливах з посередніх податків, а голововно з огляду на яскраво нерівномірний, майже односторонній розподіл суспільного доходу в користь нечислених багатих верств, в економічно слабшій верстві — в тіло і верстви українського зубожілого народу, поносять головну частину фіскальних тягарів, при нехті уряду приступити до основної реформи податкової системи.

Щодо безпосередніх податків, зв'язаних з власністю землі і сільським господарством, Народній З'їзд стверджує згідно з дійсним станом, що українське хліборобство, не зважаючи на зріст цих податків, платить їх майже без решти,

утипаючись не тільки під їх тягарем, який у порівнянні до передвоєнного часу зріс майже чотверто, але й під тягарем безощадно до нього припорованих екзакцій. З земельним податком на українській національній території платять тільки велика земельна власність, майже в цілості неукраїнська.

9. Що політика державних монополій і картелів, які повстають під патронатом уряду, без законно забезпеченої контролю їх діяльності є вкрайно свідомим того, хто в винуватком т. зв. ножиць цін, хоча уряд в році 1930 затовів безощадну боротьбу за обниження цін промислових виробів масового опожиття.

Сірникова позичка сірникового монополю була яскравим запереченням ширости акції уряду, бо в наслідку її ціни на сірники підвищено на 45 проц. у порівнянні до цін аперед першої сірникової позички.

Не зменшується ціни соли, нафти, цукру, вугля, будівельних матеріалів, а навіть споживчих артикулів скартелізованих, як нпр. дріжджів.

Політика торговельних концесій на монополітні товари є теж проречистим свідомством ворожого відношення уряду до українських національних, а зокрема кооперативно-торговельних підприємств.

Нпр. сільний монополіт дав концесії на війні оклади соли українським установам тільки у двох повітах, в яких загальна консумція соли може дати около 1.700 тон річно. Мілтим коли українське населення в Польщі тільки на українській національній території консумує около 70.000 тон соли.

Дирекція тютюневого монополю погоджується з політикою підчинення собі скарбових властей, які видавши на поверх 3200 українських кооперативов около 800 концесій на трафіки, зредукували їх до 200 і дальше їх редукують, хоч сам керівнич директорі тютюневого монополю, реформуючи гуртівну торговлю, висловлюється за скріпленням числа трафіків.

Дотично спиртвого монополю Народній З'їзд стверджує, що з причини суспільних, при алім відживлюванні народної маси, український нарід мусить вести протинальгогольну акцію; тому протестує проти того, щоби цю акцію урядові чинники вихисновували як притоку до репресій супроти українського народу, кваліфікуючи його протинальгогольну плєбісити як акцію протидержавну, не зважаючи на те, що польське законодавство акції такі перебачує й оформлює.

Н. З. витав антиальгогольну акцію українського народу, яка змагає до охорони народнього здоров'я і до конечної в цім часі опадковости.

Крім цього Народній З'їзд стверджує, що жер-

БЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 2. КВІТНЯ 1932.

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

„Нації“ княжого Львова.

Вп. П. 6-рої А. Чоловському в 40-ліття появи його книжки про княжий Львів.

Княжий Львів, як і усі тогочасні західно-українські міста, не був, під оглядом національного складу свого населення, одностайним організмом. В обсягу української етнографічної маси, яка постійно підсилювала чисельний стан львівських автохтонів, утворилася під охороною Княжої Гори, різнобарвна мозаїка націй та рас, яких об'єднувала спільнота економічних інтересів, а різнило все, що складалося на їх культурно-національний характер.

Самозрозуміло, що чисельна перевага була а княжою Львові за українцями. Вони складались у першу чергу на найближче оточення князя чи його повновласника, вони теж користувались виїмковими привілеями пануючої національності в самому місті. Однак поруч тієї чисельної переваги не завжди йшла апарі якісна вартість їхніх функцій і ролі, яку грали вони в ерархії націй, що творили й організували культурно-економічне життя властивого міста. Бо не можна забувати, що княжий Львів, це під оглядом своєї конструкції доволі складне поняття. Творив його властивий, сильно укріплений город з княжим замком й боярськими палатами та поміщеннями для княжої дружини й „бюрократії“. Тут був політичний центр життя цілої волости тоді, як доволі його простягалася властиве місто (містгороддя), що хоч своє життя й існування завдячувало охоронним засобам самого городу а княжої влади і правно було від них залежне, всеж таки жило своїм життям і власними культурно-економічними інтересами. Але коли на території властивого городу обов'язувало споконвічне „руське право“, то поза лінією його часткового простиралася територія так би сказати по нинішньому: екстериторіальних концесій з яких кожна правила

своїми писаними законами й звичаєвими правами; між ними перше становище займало поширене тоді в Європі німецьке або магдебурське право.

Німецька громада була теж найсильнішою і найкраще організована зпоміж екстериторіальних концесій княжого Львова. З грамоти польського короля Казимира, виданої в серпні 1352 р. родні львівських німців Штегерів довідуємося, що князь Лев Данилович надав „вїтївої німецьких прав“ у Львові Бертольдіві Штегерові млин у Сільському Куті разом з саджакою та села Малі Винники й Підберізіці, а все те за „вїрні послуги“, під якими можна би розуміти алокацію властивого міста Львова на основі магдебурського права. Остаточо, важко сьогодні ствердити, чи вїтївство Бертольда обіймало виключно німецьку громаду Львова, чи простягалася на всіх чужинців-католиків, що на заклик княжих універсалів поселилися тимчасово або постійно на території львівського містгороддя. З літописного оповідання про організацію міст за короля Данила Романовича, як також з листу воеводи Дмитра Детька до торунських купців переконуємося, що становище німецьких колоністів було в високій мірі упривілеєне, та що їх організаційний зміс і дисципліна були на нашому ґрунті не тільки а цілій ширині використовувані, але й по княжому нагороджувані. Це становище не змінилося разом зі зміною державної влади, навпаки воно непомірно зміцнилося й поширило свої прерогативи на цілість муніципальної організації середньовічного Львова. Наскільки домінуючим уже в княжою Львові був німецький елемент, кажує хочби німецька назва самого міста Lemburg, Lemburg, звинана навіть у княжих грамотах замість Львова або Львівграду. Безсумнівно пам'яткою німецької громади а княжою Львові є теж традиція їхнього парохіального костела Марії Сніжної (Marie im Schnee), що за словами польської королівської грамоти з 1368 р. уже віддана себто від княжих часів користувалася всяким майном м. і. й млином на Полтаві.

Другою а черги екстериторіальних концесій княжого Львова була віомєньська громада.

Вже перший хроніст Львова Алыпнах, оповідаючи про заснування й заселення Львова, оповідає, що князь Лев Данилович „поселив тут а 1280. р. жовнірів вірменської народности, (зброєю, одягом і мовою похожих на татар, під яких владою зросли вони поміж горами Тавром і Кавказом), в нагороду за те, що при їх допомозі він підчинив собі ворожих князів, а частинно примусив до злагоди з собою і через те дійшов до могутности й майже оснував монархію на Південній Русі“...

Як там було з воєнними подвигами тих „вірменських жовнірів“, що найшлися в дружині князя Льва Даниловича, важко нині сказати. Історія Львова свідчить радше про торговельний ніж про воєнний хист вірменських захожів, що під напором турків-сельджуків починають емігрувати з рідного краю вже в XII. віці. На всякий випадок польський король Казимир, зайнявши Львів, застає тут вірменську громаду не тільки чисельну, але й цупко організовану, з своїм вїтїмом і владикою, що поселилася збитою масою довкола церкви св. Якова а монастиря св. Анни, що стояли під Княжою Горою, на нинішньому перехресті залізничного шляху з Жовківським вулицею. У локаційному привілею Казимира для нового Львова з 1356 р. поставлені вірмени на першому місці, а за ними шойно йдуть жиди й сарацени (татари) а на самому кінці „україни“.

У безперечну заслугу вірменських мешканців княжого Львова треба поставити а першу чергу те, що коли німці нахалили постійний зв'язок столиці нашого краю а тогочасною культурою Заходу Європи, то вірмени були тим раменем львівської торговлі й промислу, яке сягало в глибину азійського Сходу.

Чималу роллю в економічному житті княжого Львова довелася відграти й жиди, яких міграція на українські землі тягнеться від перших днів української великодержавности над Дніпром. Вже за князя Святослава Хороброго поселилися на Україні полонені хазари й жиди з Візантії та Малої Азії, що крім торговельного посередництва вели інтензивну торговлю оабами

(Докінчення буде.)

жовті монополії, як сілський, так і сільськогосподарський, викликають безпосередньо або посередньо через експлуатацію монополії сільськогосподарського продукту, тобто і сільників на українській національній території; знову ж монополії тютюновий прагматичний міністерством різництво забезпечують свої обов'язки супроти продуцентів тютюну, в першій мірі українських селян у природних галицьких смугах управи тютюну, а адміністраційна і скарбова алада ставлять перешкоди у організуванні селян продуцентів під патронатом їх рідної сільськогосподарської корпорації: „Сільського Господаря“.

10. Що в основі господарсько-недоцільний етатизм, на який пішов уряд, а в його руках загрозом до пам'ятного цвинтаря українських національних і господарських організацій під покровом імпортових та експортних синдикатів, які є національно чужі, а в додатку й ворожі і індивідуальним і на кооперативних основах збудованим українським господарським організаціям, котрі вступають у міжнародно-торговельні і великі досі як самостійні національні організації. Класичним прикладом цієї системи є трилітній безуспішний заход української кооперації, яка готова вступити в членів Синдикату Експортерів худоби, а не може свого прийняття добитися, бо Синдикат експортерів відсилав наліт краву центрально-сільських кооперативів для загального закупу і збуту до вступлення в членів львівської спілки для збуту худоби; а ця спілка, хоч сама не експортує худоби, однако агідно з вказівками Синдикату експортерів у Варшаві розділяє контингенти вивозу худоби і виставляє посвідки, що управляют до вивозу худоби.

(Докінчення буде.)

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитості. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

Гірка правда.

Про голод на Закарпатті.

Прага, 26. III. 1932.

Становище на Підкарпатті звернуло нині на себе увагу всього світа. Вістки про голод у цьому закутку Європи з'явилися не тільки в українській та чеській пресі, але й у багатьох чужоземних часописах та журналах. До Чехії на Підкарпатті почали приїждати англійські, німецькі та інші журналісти. Це очевидно не дуже то припало до вподоби чеській владі. Уряд звернув підвищену увагу на голод на Підкарпатті та на допомогу голодуючим. Разом з тим з'явилися і спростування від авторитетних осіб про правдивість становища. Часом такі спростування дивують трохи того, хто хоч трохи ознайомлений з життям на Підкарпатті, часом гірка правда їх мусить боляти того, хто любить оту найтемнішу частину свого народу.

В ч. 68. часопису „Вечер“ з 21. березня 1932 р. під заголовком „Наша Республіка винювала на Підкарпатській Русі величезну працю“ вміщено передрук (з іншого часопису) спростування містера внутрішніх справ д-ра Урая Славіка в справі „правдивого“ становища на Підкарпатті, яке д-р Славік дав представникові того часопису. Д-р Славік повідомляє, що уряд досить значні суми асигнував на допомогу голодуючим Підкарпаття (2.500.000 к. ч.), за які мало бути закуплені продукти для голодних. Він погоджується з тим, що цей рік тяжкий для Підкарпаття, ніж зазвичай, бо раніше підкарпатські робітники надали собі працю в Мадарія, в лісах Боснії та Герцеговини та мали змогу вільного виходу до Америки, а тепер міністр з гордістю стверджує, що 7.000 робітників із Підкарпаття знайшли собі працю в Чехії і привезли до дому шість мільонів чеських корон заощаджень (!!!). Тут мабуть пав міністр трохи перебільшив.

Далі говорить д-р Славік, що біда на Підкарпатті є головним чином наслідком поєднання та алькоголізму серед населення. Болше сказати, що лише в одній окрузі Валовиці (!) на одну кату припадає річно на 1000 корон асигнований алькоголізм.

Може аж тепер зверне увага належну увагу на шаленство на Підкарпатті і зробить належний заклад у шкільній справі. До цього часу в Підкарпатських школах викладають різноманітні перекручені парієти, а це в свою чергу веде до темних і тимчасових таємних до алькоголізму.

Українська Міжпартійна Рада у Львові.

Львів, 1. квітня 1932.

Довідуємося, що вчора вечером відбулося спільне засідання тісних президій усіх українських національних партій, а саме: УНДО, УСРП, УСДП та УКНП. На тому засіданні рішено скласти Міжпартійну Екзекутиву, яка матиме право узгоджувати спільні напрямні в усіх спра-

вах актуальної політики і тактики. До тісних президій увійшли: пос. Мілена Рудницька (УНДО), д-р Осип Назарук (УКНП), д-р Лев Ганкевич (УСДП) і п. Осип Навроцький (УСРП). Головним секретарем Міжпартійної Ради став д-р Дмитро Донцов.

Про тайну вбивства Т. Голувка.

У варшавському „Роботніку“ з 30. березня ц. р. появилася буквально така замітка п. н. „Після семи місяців“ — „Убивство пок. Т. Голувка“, про яку редакція часопису зазначає, що походить вона від гурту старих приятелів Голувка з петербургських часів:

„Сім місяців минуло від хвилини трагічної смерті Тадея Голувка. Прилюдна опінія не знає досі, до яких внесків дійшло слідство та чи існують вигляди, що обвиники будуть відкриті. Розуміємо знаменито, що кожне слідство вимагає тайни, але по семи місяцях багато річей мусіло чейже втратити на актуальності, отже якийсь звіт можна би подати до відома прилюдній опінії.

Знаємо, що всі відомі українського громадянства відкинули прилюдно обвинувачення, наче би українці брали участь у вбивстві. Оголошено заяви УНДО, радикалів, соціал-демократів, навіть УВО. У тих обставинах тим більше накидується konieczність, щоби поінформовано край про те, чи слідство далі веде та

чи існують якінебудь факти або здогади, яких оголошення не утруднилоб самого слідства, якщо його ведеться.

Ті всі, які організували свята, присвячені пам'яті Тадея Голувка, мають обов'язок забрати тепер голос. Не сумніваємося (пишуть дописувачі „Роботніка“), що „Роботнік“ передрукує кожну інформацію і кожний погляд у тій болючій справі“. (Слідують підписи).

— Гадаємо, що не лише „Роботнік“ охоче надрукує кожну звістку, яку отримає у цій справі від урядових чинників та яка кинула б світло на ту трагічно-таємничу аферу. Адже безпосередньо по вбивстві розтелеграфовано і розтелефоновано по всьому світі, що це зробили українці і цим аргументом користувався не лише п. Залеський в перших днях і тижнях після вбивства, але й така нпр. пані Яворська з ББ. ще зовсім недавно, виступаючи в обороні проти українських внесків. Тому хто як хто, але українцям надзвичайно цікаво дізнатися дещо про тайну слідства і подробиці правди.

Манджурські вигляди в Женеві.

Великодні ферії не дали Союзу Народів можливості зайняти офіційного становища до нової держави на Далекому Сході. Але деякі тенденції зазначилися на останнім приватнім засіданні постійного Комітету. Загалом вони не сприятливі для сепаратистичних стремлень Манджурії. Делегат Еспанії Мадаріяга, висловив побоювання, що світ але зрозуміє мовчанку Союзу Народів у манджурській справі та звернув увагу на те, що нова держава повстала під мілітарним впливом Японії. Його погляд підтримали й представники латвійських держав Америки. Переважив погляд, що новою самостійною державою можна буде займатися по уступленні японських військ. Поза тим рішено звернутися до президента анкетної комісії в справах Манджурії лорда Літона з проханням про рапорт відносно устрою нової держави Манджу. На засіданні Союзу Народів справа Манджурії прийде не раніше 1. травня.

На засіданні японського парламенту міністр

закордонних справ п. Йосізава висловив надію, що японцям пощастить змінити настрої великих держав на користь Японії. Міністр війни висловився про Манджурію, що становище там тяжче ніж у часі японсько-російської війни. І тактика японців тут дуже обережна. Не визнаючи держави Манджу, вони не беруть і відповідальності за неї. Так відповів японський уряд на московський протест проти концентрації білогвардійських частин в Манджурії.

На конференції роззброєння мали подати японці декларацію, в якій вони роблять зменшення зброєнь Японії залежним від її забезпечення проти Радянщини, „політична, соціальна та воєнна організація, яка цілком відмінна від інших держав“. Можна думати, що цей аргумент уживуть японці в Женеві й відносно Манджурії. А матиме він тут там більше значіння, чим більше війська сконцентрують більшовики до травня на манджурських кордоні.

Справи СРСР. за кордоном.

ПІНІЯВІ ФРАНЦУСЬКО-РАДЯНСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

Зусилля Літвінова прискорити шляхом безпосередніх переговорів з Тардіє французько-радянську угоду про ненапад не мають успіху. Деякі ознаки вказують навіть на те, що стан переговорів для Радянщини менше сприятливий ніж в осені минулого року. Відомості, які з французького боку дали до преси, вказують на те, що французький уряд не вважає потрібним поспішати, а час працює тепер зовсім не на користь московського уряду. Швайцарська преса у французькій мові та й частина французької преси, занепокоєна заходами Літвінова в Женеві, виступає рішуче проти заключення договору про ненапад між Францією та Радянщиною азагал, при чім підносять особливо галасливості точок, що обмежують права емігрантів з Радянщини. Зокрема згадується грузинську та інші чужонаціональну еміграцію з Радянщини. З голосів преси видно, що Польща поспішила в деякій мірі на власну руку заключити договір з Радянщиною і тим значно скріпила становище московського уряду в Європі, та зокрема в Женеві.

Можна думати, що на вагання французького уряду підписати договір впливає з одного боку очевидне посіршення більшовицьких фінансів, на що безпосередньо складається участь чужих інженерів та зупинення темпа п'ятилітки, а з другого боку напруження відносин між Радянщиною та Японією.

Не без впливу на французьку опінію липаються й криваві події на Дністрі, про які тепер багато пишеться і дебатують в Європі. З голосів швайцарської преси варто зазначити передову статтю Мавріца Міоре у великодній числі

великої „Газет де Лозан“ під гитулом — „Радянська ідіалія на Дністрі“. В ній представлені докладно внутрішні радянські відносини і становище громадянства Франції. Втечу селян до Румунії вважають дуже характерним явищем. „Воля чи смерть, але тікаймо з радянського раю“, так кінчиться стаття.

Укріплення румунського кордону більшовиками є поганою ілюстрацією радянських заходів про пакт неагресії. (Укр. Бюро в Женеві).

ПРОТИРЕЛІГІЙНА ПРОПАГАНДА БІЛЬШОВИКІВ ЗА КОРДОНОМ.

„Великодніє“ число московського „Безбожника“ присвячено цілком справі протирелігійної пропаганди за кордоном, якій більшовики надають велику вагу. Всім безбожницьким секціям Радянщини наказано наважати безпосередні зносини з протирелігійними осередками закордону. Ударні бригади безбожників організовані в Ессені. „Безбожник“ запевняє, що організації, кермовані в Москві, здобули ґрунт вже в дванадцятих країнах; особливо поважні результати отримано в Німеччині.

(У. Б. в Женеві).

РАДЯНСЬКІ ТОРГОВЕЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ БАЗОЮ ШПІОНАЖІ ТА РЕВОЛЮЦІЇ.

„Журналь де Женев“ доносить: Радянська організація, знята продажем нафти в Німеччині, розвиває небезпечну активність. Організації ця має численні пункти продажі нафти по цілій країні, які служать особливо по селах осередками більшовицької пропаганди в Німеччині. Згідно з вказівками з Москви ця нафтова кампанія систематично признає комуністів та агентів ГПУ продавцями та конторщиками на провінцію. Ця більшовицька акція в Німеччині

(У. Б. в Женеві).

СЕЛЬСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

(У. Б. в Женеві).

3 УСПІХІВ „УКРАЇНСЬКОГО ТРІЯ“.

Комісія Союзу Народів подорожує по Китаї серед маніфестацій та бешкетів у її честь.

Львів, 1. квітня.

Станиславова, о. прал. Куницький — від Львівської капітули і пані Тишинська від УКС. І д-р Назарук від УКНП. У зв'язку з цим наступить функція „Нової Зорі” і „Мети” в один орган, який буде виходити раз на 2 тижні під головуною редакцією п. Богдана Славинського.

мість голови Спілки д-ра В. Короліва-Старого, що нагло захворів, промовив д-р В. Наливайко — голова ювілейної комісії. Реферат про життя і діяльність Мазепи мав проф. М. Славінський. У другій частині вечора — концерт пані М. Дорошенко продекламувала „Думу“ Мазепи та „Вітри і бурі“ О. Олеся та Б. Самойловича (співак-баритон) відспівав дві композиції М. Лисенка: „Гетьмани, гетьмани“ та „Ой Дніпре мій, Дніпре...“. Академічний хор виконав пісню на слова Мазепи „Ой горе, горе тій чайці“ та чеський і український Гімн.

Церква і саля були битком набиті.

довідається, що проєкт перевірки паливу Йонга та зниження відшкодувань закінчений. І після усієї героїської балаканини Мекдональда стільки залишилося. Чемберлен хоче втекти до Оттави, Самон зацікавився розмовами про наддунайську федерацію, а найважливішу справу, справу Європи, всі обминають — таким висновком кінчить „Дейлі Геральд“.

ПОМЕР МІН. СОКАЛЬ.

Наслідник Сокаля.

ЗДЕРЖАННЯ ЕКСМІСІЙ.

ПІДВИШКА МИТА ДО 100 ПРОЦ.

КОНФЕРЕНЦІЯ 4 ДЕРЖАВ У ЛЬОНДОНІ.

ЛЬОНДОН, 31. III. ПАТ. Офіційно повідомляють, що конференція 4 великих держав

„Obrazki współczesnej rzeczywistości. Mickiewicz przed sądem”.

Вона найкращий союзник у таких випадках. А заки її провірять, уміщена в часописі нотатка зробить своє, настроїть відповідно польську суспільність.

Отже, дописувач „Курєр-а Литовськє“ дав волю своїй брехливій адаці, показав факти, які не мають нічого спільного з жалобою, учит. Литвинна; пустив між своїх читачів брехню ось такого змісту:

Укладний "русин" М. Литвин обвиняє перед Кураторією проф. Кендзьора і катех. Нагайського, що вони євреї, що висмівають головні державні, себто президентські, що переслідують молодь, якої батьки не є євреями і т. д. Це все зробив учин. Литвин з пімсти за те, що проф. Кендзьор (польоніст) не допускав до м. тури його кузини. Тому, що домогав "русин", а проф. Кендзьор і кс. Нагайський народіві демократи, розвела Кураторія проти них свідство, а на свідного комісаря визначила також свід-

на", директора української гімназії у Львові д-ра Д. Лукіяновича. Розуміється, що „русін“ д-р Лукіянович повів діло так, що Кураторія перенесла проф. Кендзьора до Товмача. Для пікантерії додав кореспондент, що д-р Лукіянович вів слідство і проти Міккєвича, бо знесвага голови держави мала бути в тому, що проф. Кендзьор вибрав на декламацію на іменині президента вірш Міккєвича „Мендрин“, в якому поет говорить про перемогу Бога над розумом, а учених мудриці називає злочинцями.

Розуміється, що допис в такому виставленні — це прекрасна нажива для деяких сусідських кругів. Міжним правда виглядає ось так:

Учитель Литвин вніс жалобу до Кураторії в червні 1931 р. Для перевірки цієї жалоби не посилала Кураторія делегата, а полагодила її у себе на місці. Натомість слідство, яке вів дир. д-р Лукіянович, мало місце в березні 1931 р., отже на три місяці перед жалобою учит. Литвина, і вів його д-р Лукіянович не як директор української гімназії у Львові, лиш як візитатор, якому була підчинена побіч інших гімназій і гімназія в Ніску. Це слідство розвела Кураторія проти проф. Кендзьора (лише проти нього, а не проти нього і катех. Нагайського), мабуть на інтервенцію таки самого директора гімназії. Що було на слідстві, який його кінець та чи лише з того приводу перенесли проф. Кендзьора до Товмача, — того не знаємо.

Однак кожній чесній людині ясно, що ні причому тут жалоба учит. Литвина, що не було ніякого зв'язку між цією жалобою і слідством, яке вів д-р Лукіянович та що акціє не д-р Лукіянович, лише сам директор гімназії — мимоходом кажучи: польоніст — осуджував і осудив вірш Міккєвича як невідповідний на свято іменини голови держави, бож так висловився перед молоддю, яку на це виключно скликав.

Але кореспондент „Курера Львова“ мав свою ціль. Проф. Кендзьор і катех. Нагайський заскаржили учит. Литвина до суду. Отже йде про те, щоб виробити відповідну опінію й атмосферу.

НОВИНКИ

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорушина 5. (біля кіна „Аполло“) поручає до найнижчих цінах, ковдри, матраци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матраци по 8 зол. 786 78—100

— Приймаю як давніше в моїм заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. — На сс.

— „Distinction“ Косметичний Кабінет, Львів, вул. Коперника ч. 42 а, II. п., Телеф. 72—18. Виконує всі косметичні заходи (усуває зморшки, вигладжує і відмолджує церу, усуває плями, лопітоки, веснянки, червоність шкіри etc.) чи індивідуально. Уживає найновіших метод найліпших косметичних засобами, під гарантією нешкідливими. Ціни дешеві, для ПТ. урядничок і студенток знизка. Години прийняття від 10—14 та від 15—19-ої. 1608 3—10

— З нашого церковного життя. Довідуємося, що еп. д-р Чарнецький вернувся перед кількома днями з Риму. Тепер він на похоронах лат. єпископа Лозінського в Пінську, що, як відомо, ставився прихильно до унійної акції на північно-західних землях. — Папський нунцій у Варшаві Мармаджі явився першого дня Великодня Свят у греко-кат. церкві при вул. Медовій на торжественному богослуженні, яке там відправляється по новому стилі. Церква була переповнена вірними.

— В обороні філії „Просвіти“ у Яворові. П. Євген Яворівський, голова Філії Т-ва „Просвіта“ в Яворові просить нас зазначити, що серед списку читальні, який на Загальних Зборах „Просвіти“ відчитав п. Крилошанський та які не вносять ніякої роботи, нема ні одної читальні з філіальної округи Яворів, а всі є з округи Янів. Той список знаходиться у руках Головного Відділу. Пан Яворівський поминався, називаючи на Зборах Яворів і тому й помилково вістка про це попала до нашого звіту в „Ділі“.

— Жертви на народні цілі. Національний Союз Українських Студентів у Бельгії прислав через нашу Адміністрацію 120 франц. франків на „Рішну Школу“ і 120 франц. фр. на „Просвіту“. Ці жертви зібрані обома агадані товариства серед своїх членів шляхом відповідних відозв і заяв.

— Також „делегат“ на Зборі Т-ва „Просвіта“. Делегат зі Сльви пов. Станіславів, селянин Зулук на Заг. Зборі „Просвіти“ у Львові взяв зі собою ще „товариша“ Швайнера. Цей пан делегат ще недовго був власником млина в Лисенках пов. Стрий, та великим польським патріотом. З млином не повезло, мусів його продати, та стати „селянином“. Коли громадянин Сльви не знав, хто такий пан Швайнер — хай запитають в селі Лисенках. Там кожна дитина скаже щось доброго про власника млина „селянина“ і на будуче таких „делегатів“ читальня в Сльві не буде висилати.

ВІДУКИ ДНЯ.

Рідкі випадки.

Так мені вже надобило піти ганити, підміхатися і покекувати, що на правду радію, мало того — захищаюся, коли можу хвалити. Нде правди діти — це в нас дуже рідкі нагоди. Але тим більше вони радісні, святочні і гріх було б їх не відмітити, чи — як кажуть наші кривняки за Збруча — не зафіксувати.

Отже фіксуємо:

Нарешті описиця в УНДО вияснилась. Не пошкодили крадання різних ворон, які пророкували розпоршення цього нашого найбільшого „авіазабору“. Після Народнього З'їзду появилася ентузіастична стаття в „Новому Часі“, в якій автор гостро виступив проти всякої неадекватності і егоцентризму. Тепер уже не буде такої аномалії, щоб члени одного ЦК чесали себе в часописах, замість устно на засіданні.

Загальні Збори „Просвіти“ виявили, не знаю вже котрий раз, що фінанси „Просвіти“ не стоять так але, як це виходить зі звіту. „Достойний Збір“ знайшов нарешті спосіб на телковиту сана-

— Передплатникам „Часу“ до відома. Видавничка кооператива „Час“ просить нас повідомити б. своїх передплатників, що Видавництво звертає гроші, вплачені безпосередньо перед ліквідацією того часопису. Зголошуватися до дир. Марка Кисілевського („Центросоюз“, Ринок 10), як до фахового ліквідатора підприємства.

— Фузія „Сили“ й „Сельробу“. Як довідуємося, в найближчих днях будуть об'єднані два галицькі „радянські“ органи — тижневики „Сила“ і „Сель-Роб“. Найбільші труднощі при цій трансакції виринули у зв'язку з кандидатами на редактора того об'єданого часопису. Остаточного головного редактором має стати б. гол. ред. „Нашого Прапора“ і „Українського Голосу“ п. Михайло Струтинський.

— Українське кіно у Львові. В найближчих днях українське громадянство у Львові отримає миду несподіванку у виді нового кіна, якого не тільки власником буде українець та не лише внутрішня обстановка буде на українських азраках, але й усі програми будуть української фільмової продукції. Вести це кіно буде „Соня-фільм“ з її метким директором п. Кренжаловським на чолі. Кіно буде зватися „Соня“, а його відкриття і одночасно прем'єра української фільми „Дурисвіти“ відбудеться в половині квітня ц. р.

— Самогубство дефравданта. Вчора у Львові застрелив 30-літній Вільгельм Ткач, б. службовець нафтового концерну „Галиція“. Його усунули за дефравдацію. Батько самовбивника хоче заскаржити до суду товаришів пок. сина, з якими він програв у карти свою платню, а в останньому часі теж здефравдовані гроші.

— Продажа звірів у львівському цирку. У львівському цирку йде від учора ліцензія диких і домашніх тросованих звірат. Можна купити тросованого медведя і медведя за невеликі гроші, але нема аматорів. Дуже дешеві малпи. Зголошуватися можна щодня між 11—12 год. цирк, вул. Коперника.

— Львівська хроніка. Львівський студент Микола Стойден скінчив самогубством у Ланцуті. — Подорожі слідства у справі вбивства ком. Чеховського ще не відомі. В останніх днях поліція переслухала якусь жінку, наочного свідка вбивства. — У львівському магістраті звільняють 1. квітня 24 службовиків.

— Нагний суд у Стрії. 2. квітня почнеться у Стрії перед нагним судом процес Ю. Гайнюка під замітом шпигунства.

— Вбили місс Європи. ПАТ повідомляє, що в с. Теклавіці (пов. Скалат) убив хтось крізь вікно вистрілом із револьвера гром. писаря Ів. Маричака.

— Вибір Місс Європи 1932. 12-го березня відбулось у Німці свято в честь вибраності „Місс Європи 1932 року“. Шейо щасливою красунею є цього року даника. Свято відбулось у відомім готелі „Негреско“ на „Променад дез Англе“ під головуванням голови конкурсу Моріса де Вазеф. До жюри входили між іншими Моріс Метерлінк і австр. архієпископ Вільгельм (Василь Вишнівський). Між гоцками концертної програми була гра на бандурі відомого нашого земляка Емця.

— Синтетичний харч. Відомий хемік Бергіос після довголітніх дослідів найшов спосіб створювати синтетично і з перших необхідних засобів поживи, як цукор, молоко, муку, м'ясо та т.п. Таким робом здібснені він мрію Бертельота. Славний російський фізіолог Павлов, що віддавна стояв у зв'язку з Бергіосом, переконав його, щоб він дозволив застосувати перші спроби в СРСР, де справа синтетичних харчів стала гостро актуальною. Винахід фінансує американський концерн Стіла.

цію фінансів, вибрати голову, вибл. заступників і контрольну комісію.

Подібний спосіб знайшли й інші наші установи, які робили тепер загальні збори, а в однім випадку одної інституції збори пішли ще далі. Вони не тільки вибрали управу, але ще й отвердили світлий розсвіт інституції, що проявилася передовсім у зрості бізнесової ціни на власну каменіцу.

Міг би я ще вичислити багато відрадних явищ, але просто боюся. Набивши перо сатирою на прояви нашого життя, не знаю чи потраплю так само талановито хвалити, як кепкувати. Адже міг би я ще цілі стовпці виповнити неанами на честь „Біблосу“, зборів „Супрута“, чи доїх хочете йшої нашої установи, бо майже всюди трапились останніми часами відрадні явища. Але я певний, що ці явища не проминають і що я маю нагоду відмітити їх другим разом, коли аберуся анов хвалити, а не ганити.

На нині досить, бо на правду хтось подумає, що це звичайний першоквітневий жарт і готов не повірити.

Галактіон Чіпка.

— У кількох словах. Повідомляють із Ленінграду, що там трапилися напади на крамничих харчів, кілька крамниць розбитих; 150 осіб арештованих. — Три особи загинули у катастрофі літака на шляху Багдад—Дамаск. — У вересні святкуватиме Шотландія 100 роковини смерті Вальтера Скотта. — Кожна цьогорічна нагородз Нобля буде 171.733 корони; цього року признають п'ять нагород. — У Бразилії впаав дощ чорного пилу з магнетичними прикметами; підчас цього „дощу“ радієві передачі зустрічали труднощі. — У квітні приїжджає до Львова світовий шаховий мистець Альохін. Він прийняв ввізс Т-ва Україн. Шахістів, що як відомо здобуло перше місце у змаганнях за мистецтво Львова, і розіграє з ними симультант партію перед своєю зустрічю з Капаблянкою. — У Рабат станув перед судом за крадіж Помар із Лілль, що переїхав на колонізацію Європу, Азію й Африку. — Французька академія рішила завести у правопис замість твердого знаку — апостроф.

— Домівка Лікарського Товариства. „Виділ Українського Лікарського Товариства у Львові“ подає до відома своїм членам, що з днем 28. березня ц. р. домівка Товариства при вул. Косцюшка ч. 5, I. п. відкрита для товариських сходів членів і впровадження гостей щодня (в неділі), за винятком середі від год. 18 до 22. Рівночасно влаштовано для вжитку членів читальню з найновішою українською, німецькою і польською медичною літературою та українськими часописами і журналами. Кожної п'ятниці відбуваються наукові сходи з відчитами, що їх теми оголошуються окремо в „Ділі“, а якщо таких немає, тоді реферуються біжуча література та обговорюються цікаві казуїстичні випадки. Телефон домівки ч. 13-18.

— Заходом Українського Гігієнічного Т-ва і Порадні Матерей У. Т. О. Д. і О. я. М. відбудеться в салі „Бесіди“ при вул. Рутівського 22, в неділю 3. квітня 1932 популярний відчит д-ра Осипа Філяса на тему: Значіння відкриття Коха для людства.

— З Т-ва „Зоря“ у Львові. Для членів і введених ними гостей виголосить мж. С. Пастернак реферат п. з. „Подорожні Львова“ в неділю 3. квітня ц. р. в год. 12. впол. в салі Т-ва, Вірменська 25.

3 кіна.

Кіно „Палас“: „ЛІЛЯНКА РОЗВОДИТЬСЯ“.

Зразок доброї, легкої, безпретенсійної фільми без сюжету. Вона тримається самими артистами, що вміють підкопати тон легкого комедії на межі гротески та балету. Сама Ліляна Гарвей із своїм темпераментом, усміхом і танцем вистачає. Анрі Гара примушує нас вірити, що є такі щасливі як головний кельнер великого готелю, в якому закохані всі з винятком... власної, зрештою чарівної, жінки. Прегарно виведені збірні сцени ритмічних танців; ритміка поєднана майстерно із геометричними фігурами та заколисаною музикою.

м. р.

Кіно „Марусянка“: „ПЛЯН В“.

Це не тільки поема фільма, але і зроджена з поетичної ненависті. Представляючи геройську відвагу і сприт лисийського старшини-розвідника, аводить одночасно на сцену німчину, яка зраджує свою батьківщину і допомагає ворожому шпйонів. Шпйон і його спільники тріюмфують, а німці представлені як дурні. До того й акція мало ймовірна. Не дивлячись, що фільма в Німеччині заборонена: повинна була підлягти конфіскації і в Америці, бо не бдла з фільм, які затроюють повсякденну атмосферу, не даючи теж ніяких чисто мистецьких цінностей.

м. р.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

о. Александер Зубрицький, архідіакон Катедральної Капитули в Перемишлі, ювілянт, голова кооп. „Народний Дім“, довголітній голова Української Школи, б. голова „Укр. Інституту для дітей“, б. голова Вдовиньо-сирітського Інституту, б. голова філії „Рідна Школа“, б. голова філії „Просвіти“, член виділу кооп. „Доставка“ у Львові, член майже всіх місцевих українських товариств, помер дня 29. березня ч. р. 79 р. життя. Експортація тлінних останків до Катедральної церкви в Перемишлі відбулася в четвер 31. березня в год. 5-й попола. Похорон в п'ятницю, дня 1. квітня, передпол. з Архидієцького Службою Божою.

З Покійним сходять у могилу вірцевий членик, діяльний громадянин-патріот, характерний, джентельмен під кожним оглядом. До недавня Покійний, не вважаючи на свій старий вік, був діяльний в усіх установах, займаючи в них провідні становища. В. Й. П.

Дописи.

ДРОГОБИЧ. (Концерт у честь Шевченка учениць семінара СС. Василінок). Концерт цей відбувся як перше в цій році свято Шевченка в Дрогобичі дня 26. III. ч. у власній домівці при вул. Коментарського ч. 6. Численна зібрана публіка вислухала з великим захопленням продукції учениць, які випали під оглядом мистецьким добре, а деякі навіть дуже добре. Аранжуванням цілості і введенням хорів точок (б на всіх 12) займалася учителька співу п. Герасюк, а і за труди належиться в першій мірі признання. Крім цього слід висловити виконавці: п. Радзіва (V. курс) сольові (сопрано), п. Поповичівна (V. курс) сольо (альт), п. Петричівна (III. курс) скрипка, п. Маликівна (V. курс) мейодекламація, п. Кудівна (V. курс) вступне слово та учениці школи вправ Магута і Стасинівна (декламація), Акомпанівала п. Мартинюк (V. курс). (С.)

КОМАРНО. (Виявлення Т-ва „Соція“). Хвальна Редакція! У 56. ч. „Діло“ з дня 13. березня 1932 р. появилася допис, в якому невідомий автор накинувся на т-во „Соція“ в Комарні. По думці засади „авдіатор ет альтер парс“ просимо помістити отже виявлення: Дня 4. III. ч. р. згодом Петричка Іван і Пеленський Михайло оркестру на похороні Петрички Миколи, господаря в Королівці. Оба представляли помершого як заслуженого громадянина і дітя. Оркестру згоджено за 50 зол., з того 40 зол. заплачено при згоді. По приїзді до Коро-

пужа в день похоронів 5. III. показалося, що місцевий парох і хор відмовили участі в похороні помершого за його вороже відношення до церкви і рубничку роботу. Диригент оркестру не міг уже на власну руку зрівати умови (? — Ред.) в оркестру участь у похоронах взяла. Підчас похоронів града вона очепидно похоронні пісні. А що т-во „Соція“ має оркестру не тільки на „похоронне введення для сельробів“, нехай свідчить те, що протягом 3-літнього існування оркестру виїжджала з Комарні більше як 20 разів (у тім до Самбора, Миколаєва, Роздолу) на різні святочні обходи, ювілей, фестивалі, тощо. Тому даремні побоювання дописувача: т-во „Соція“ ніколи не спроневериться соціалістській ідеї. В Комарні, 21. березня 1932. За Старшину: Андрій Дри-малюк, голова; Володимир Ленець, справник.

ВИННИКИ. (Свято Шевченка). Дня 27. березня ч. р. відбувся у Винниках біля Львова концерт у честь Шевченка. Концерт випав дуже гарно. У всіх виконавців слідно було соціальне підготування і щирий запал. Концерт почався „Заповітом“. Відтак д-р Ярослав Левицький виголосив багатору промову, що на всіх присутніх зробила велике враження і скрипка у присутніх віру у краще майбутнє. Слід зазначити, що завдяки реалній праці д-ра Левицького національне життя у Винниках в останні часи небувало розвинулося. Дальшу програму концерту виконали декламації, оркестра мандоліністів, що відіграла низку пісень і мужеський хор, що відспівав низку стрілецьких пісень. Свято закінчило відіграння „Вечерниць“ та відспівання „Ще не вмерла“ всіми зібраними.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ, популярно-науковий місячник. Р. V. Ч. 7. Квітень 1932. Зміст: І. Крип'якевич: Іван Мазепа. — Я. Пастернак: Великісні залізи. — І. Старчук: Пасіка в селі Бабині. — О. Цинкаловський: Докісторична Володимирщина. — Дж. Світ: Манджурія — джерело багатства. — Шурі, доброді людства. — О. Вербенець: Країна кісів і піснині. — Відважна жінка. — М. Бардега: Хризантеми. — Даголова гадюка. — М. Черкаський: Діточа кімнатка у квіток. — Смерть шкідливкам. — У китайській антиці. — Що край, то зичай. — М. Левицький: Отрути. — Ю. Дорош: Перший український етнографічний культурфільм за границею. — Літаки без мотору. — Р. Бусман: Втому можна усунути працю. — В. К. С.: Балсамування людських тіл. — Дина птаха. — Поливане горнятка. — Кльова Грок. — Чикаленко-Келлер: Міжнародна федерація жінок і вищою освітою. — М. Осінчук: Виставка малюнку в рисунку 15—18 в. — Ка. Бобикевич: Проба. — Ол. Бардаль: Ягілки. — І. С. Пі: Про погану жіночку. — М. Демон: Як зберегти молодість. — Е. Вербицька: Основний воли. — Л. Б.: Про домашню роботу. — Д-р Ежен Дурделло: Депо про відмінні опасности. — М. Нижнінська: З концертової салі. — Г. С.: Яйце. — Рішні віста. — Нові книжки. — Ручні роботи.

— Летун Феррарін. — Летун Петерсон. — Дж. Ватсон. — Найвища цигоріні ювілей. — Винахідники машини до варення „Прієус“. — Історія „Просвіти“.

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ВІСНИК Ч. IV. Квітень 1932. Зміст: Е. Маланков: До портрету Мазепи. — О. Ольжич: Буря. — В. Постригач: Ожидання. — К. Старі Шляхи. — У. Самчук: Кулак (роман). — О. Стефанович: Вірші. — А. Крикапоський: Ешелони. — А. Парсонс: Літацький Синдикат. — О. Теліга: Мужчини. — А. Крезуб: У визволенні Києві. — В. Лютов: Грета Гарбо. — П. Гуляк: Едгар Волес. — А. Рофін: Фінський наряд проти комунізму. — А. Карбонні: Як „спец“ в Росії. — Н. Н.: Кража капіталізму? — О. В.: 2X2 = 5. Деліус: На світовім екрані. — К. Самбірський: Еволюція галицького символізму. — В. Королів-Старий: „Плати“. — І. М.: З господарчого життя Вел. України. — М. Л. і С. З.: 3 пресового фільму. — Бібліографія.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. XXVII. Ч. 3. Березень 1932. Зміст: О. В. Пришляк: За нові напрями у праці проповідника. — о. Ст. Ягальовський: Вишківка св. Отця папи Пі XI, про християнське подружжя. — о. Св. Матковський: Похвала або культ Преса. Діви Богородиці Марії у грек. Церкві. — Д. Державник: Свідомі предки. — Відповіді редакції. — Нові книжки. — Всячина. — Провідні.

НОВА ХАТА, місячний журнал плекання домашньої культури. Р. VIII. Ч. 4. Квітень 1932. Зміст: М. Рудницький: Любовні листи Мазепи. — У. Кравченко: Кайти. — Г. Чикаленко-Келлер: Міжнародна федерація жінок і вищою освітою. — М. Осінчук: Виставка малюнку в рисунку 15—18 в. — Ка. Бобикевич: Проба. — Ол. Бардаль: Ягілки. — І. С. Пі: Про погану жіночку. — М. Демон: Як зберегти молодість. — Е. Вербицька: Основний воли. — Л. Б.: Про домашню роботу. — Д-р Ежен Дурделло: Депо про відмінні опасности. — М. Нижнінська: З концертової салі. — Г. С.: Яйце. — Рішні віста. — Нові книжки. — Ручні роботи.

ВІЛЬНЕ КОЗАЦТВО, латинський журнал літератури й політики. Ч. 101. 25. березня 1932 р.

„ЗІЗ“ ч. 7. 1. квітня. Зміст: Епохальна подія в Еразівській історії. Прімавера Леополітана. Найновіші відомості Гей, Торгове, куди котилися. Великий конкурс „Зіза“. Чесний ледю! З народнього з'їзду УНДО. Клопоті д-ра Назарука з євуйтами. З теки малого Ромця.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 31. III. 1932. за масло експортне та десерове пріма 3-40 зол., за літру молока 19—20 сот., літру сметани 1-10 зол., літру смет. 3-60—3-70.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Ціркун“, садя Реміса. Пал. Стрілецька па. 7. Неділя, 3-го IV., год. 4. попола. „Бо хто не різнякує“. Ревія в 13 точках. Неділя, 3-го IV., год. 8. веч. „Весняні частушки“. Ревія в 14 точках.

Великий Театр.

П'ятниця, 1. IV., год. 7.30 „Дяди“ (вист. акту). Субота, 1. IV., год. 7.30 веч. „Дяди“. Неділя, 3. IV., год. 3.30 попола. „Люди в готелі“. Неділя, 3. IV., год. 7.30 веч. „Дяди“.

Театр Різноманітностей.

П'ятниця, 1. IV., год. 7.30 „Шість від застра“ (дві попула). Субота, 2. IV., год. 7.30 веч. „Мезалітис“. Неділя, 3. IV., год. 3.30 попола. „Шість від застра“ (дві попула). Неділя, 3. IV., год. 7.30 веч. „Мезалітис“.

Кіно.

АПОЛЬО: „В раю“ (Ані Ондра). КАСІНО: „Наз ранком“ (Рамон Наваро). КОПЕРНИК: „Пани „В““. ЛЕВ: „Діні пола“. МАРУСЕНЬКА: „Пани „В““. МІРАЖ: „Роман із поручником“ (Уолрен Тібет). ОАЗА: „Марізу“. ПАН: „Піа курателю“ (Власта Буріна). ПАЛАС: „Літківка розводиться“ (Ліччін Гарней). ПАСАЖ: нечужий. СОНЦЕ: „Козацьке кохання“ (на осн. П. Тростого). СТИЛЕВІ: „Срібні дім“, „Дярі та Гара“. УТІХА: „Лат і Патахон як волоцюги“, „Синьх морсьх злихх жінкх“. ХІМЕРА: „Мароко“ (Марлена Дітріх).

Присилайте передилату!

Програма радіо.

Неділя, 3. квітня 1932.

Львів (331.4) 20.00 Оперетка. Мільно (331.4) 20.00 Легка музика. Брюно (341.7) 19.00 Веселий вечір. Лондон (356.3) 22.05 Концерт. Гельсінгфорс (368.1) 19.55 Концерт. Гамбург (372.2) 15.10 Мандоліністи. Букарешт (394.2) 20.00 Опереткова музика. Сотенс (403.8) 20.15 Концерт. Берлін (419) 14.30 Література. Ленінград (1000) 16.30 Концерт.

Львівське радіо.

Субота, 2. квітня 1932.

Львів (380.7) 11.45 Перегляд преси. 11.58 Час із Варшави. 12.10 Шкільний ранок. 13.10 Про погоду дня. 13.15 Господарська оповістка. 15.00 Грам. кружок. 15.15 Військові вісти для всіх. 15.25 Грам. кружок. 15.30 Тайна піраміда. 15.45 Грошева бірка. 15.50 Піснички. 16.05 Грам. кружок. 16.10 „Веймар“. 16.30 Концерт. 17.10 „Король із селянина“. 17.35 Концерт. 19.00 Всячина. 19.30 Лістування. 19.35 Концерт. 21.35 Радіоний шоломчик. 21.50 Спорт. 21.55 Вихід. 22.10 Концерт. 22.55 „Радіо на Заході“. 23.10 Передачі закордонних станцій.

Ширіть наш часопис!

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Установчі Загальні Збори Філії „Союзу Українок“ на місто і повіт Львів відбулися в неділю 3. квітня ч. р. в год. 5-й попола в домашній С. У. (вул. Підвале ч. 7). Просимо ласкаво жіноцтво явити в Зборах численну участь. — За Членів Основних: Дмоховська, Турнішан.

На „Річну Школу“ зложив український магазин „Комета“ у Львові, Ринков 21 латок 114 зол. 50 сот. як 2 проц. обороту від української клієнтелі за місяць січня і лютий 1932. Дякуючи щиро за цю жертву, горячо поручаємо українському громадянству повину фірму. — Год. Урава „Річної Школи“.

Загальні Збори Товариства „Соція-Батько“ у Львові відбулися в неділю, дня 10. квітня 1932 р. в год. 10. рано в руханковій салі „Сокола-Батька“ при вул. Руській ч. 20 — з таким порядком нарад: 1) Відкриття Загальних Зборів, 2) Відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів; 3) Звіт з діяльності Старшини Т-ва „Соція-Батько“ за р.к 1931; 4) Звіт Провірної Комісії; 5) Дискусія над звітами і ухвалення абсолютної уступальної Старшини; 6) Вибір одного містоголови, чотирох членів Старшини, чотирох заступників, трох провідників вправ та трох членів Провірної Комісії; 7) Установлення членської вкладки на р.к 1932; 8) Внески і запити; 9) Зачитання Загальних Зборів. — На випадок браку комплету в означеній годині — Загальні Збори відбуваються годину пізніше, без огляду на кількість присутніх членів, з тим самим порядком нарад. Делегати соціалістських гнізд мають висловитися повноваженнями з підписаної голови, справника і печаткою Товариства. На Зборах мають право бути присутніми тільки ті члени Товариства, які не залягають з вкладками більше чим шість місяців, — а соціалістські гнізда, котрі не залягають з вкладкою за р. 1931. — За Старшину Т-ва „Соція-Батько“ у Львові: Микола Заячківський а. р. голова, мгр. Володимир Мигаль а. р. справник.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДАРМ — коронки кльовкові 9 сотиник; Таблетки від 25 сотиник. Брокати від 30. 6.80; Робітни кап. фразикон. Фрайхт, Львів, Синіуська 21. Централь Вільня. 1600 3—?

ГОДИННИКИ — продає найдешевше — Домбровський-Розваржевський — Академічна 2. 1246 15-15

КОПЕРТИ коздрові 7.90; пошески 4.30; ясків 1.40; простирала 4.50; Робітня коздр, постелей Вані, площа Марієвська 5, 1. поверх. 1538 5—14

ПЛАШІ та жіночі костюми після кривих і закордонних моделей виконує вдома Кравецька Робітни Гайтвора, вул. Домініканська 4. Ціни рекламні.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Пан Гуляйдуша!

Церковні квіти

порукає на Свята СТЕФАНІЯ ПОГОРЕЦЬКА Стрий — вул. Шевченка 6.

Квіти матеріальні, тривалі, естетично зложені по цінах: Кітці до сачок менші пара 30. 4— середні пара 6— великі пара 8— Кітці на престія: менші пара 30. 15— середні, гарні 6. 70 см. вис. п. 25— великі пара 40— Гіляки 4 зол., 6 зол. і найширші 8 зол. за метр. ТАКОЖ НА СПЛАТІ.

НАКЛАДІЯ SCHERL у БЕРЛІНІ

порукає салювати своїм видаванням: Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherl's Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser. Адреса всіх виданій: ТАГА: BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41. в перенесі треба зазначувати: Ausland-Abteilung. Місяць платності: Польща: Більш для торгівлі та іривістк. Познань (чекове conto в НКО 4.200.000) Почтове conto у Берліні: Berlin, N.O. 3.111. 120—1